

POSTANOWIENIE

22 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 22 maja 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa I. W. i Z. W.
przeciwko Bank AG w W. Oddział w Polsce
o zapłatę i ustalenie,
na skutek żądania sędziego Sądu Najwyższego Dariusza Dończyka
wyłączenia od rozpoznania skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu
z 16 listopada 2022 r., I ACa 152/22,

odmawia wyłączenia SSN Dariusza Dończyka od orzekania w sprawie.

UZASADNIENIE

SSN Dariusz Dończyk zażądał wyłączenia od orzekania w sprawie motywując to faktem bycia stroną umowy pożyczki hipotecznej indeksowanej do franka szwajcarskiego. W jego ocenie udział w postępowaniu, które w rzeczywistości dotyczy kredytu frankowego i jest tzw. sprawą frankową może stwarzać w odbiorze zewnętrznym uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności w orzekaniu. Orzeczenie Sądu Najwyższego wydane nawet w jednostkowej sprawie wpływa na orzecznictwo sądów powszechnych i praktykę stosowania prawa przez wszystkie podmioty uczestniczące w obrocie cywilnoprawnym. Wydane z jego udziałem orzeczenie może wpływać na ocenę jego obecnej sytuacji

prawnej wobec banku, z którym zawarł umowę pożyczki, zwłaszcza że sprawy dotyczące kredytów frankowych budzą obecnie duże zainteresowanie opinii publicznej i wywołują ogromne emocje społeczne.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Przesłanki wyłączenia sędziego z mocy ustawy bądź na jego wniosek określone zostały w treści art. 48 § 1 i art. 49 § 1 k.p.c. W sprawie nie zachodzą przesłanki z art. 48 § 1 k.p.c. W kontekście zaś oceny czy istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie (art. 49 § 1 k.p.c.), Sąd Najwyższy w obecnym składzie dotychczas podzielał stanowisko wyrażone w żądaniu o wyłączenie w zakresie tzw. spraw frankowych. Sytuacja jednak uległa zmianie na skutek podjęcia przez skład całej Izby Cywilnej Sądu Najwyższego uchwały z 25 kwietnia 2024 r., III CZP 25/22. W uchwale tej przesądzono m.in. o kwestiach, które są przedmiotem skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie. Według zaś art. 87 § 1 ustawy o Sądzie Najwyższym, uchwała składu całej izby ma moc zasady prawnej. Odstąpienie od tej zasady wymaga ponownego rozstrzygnięcia w drodze uchwały całego składu Izby Cywilnej (art. 88 § 2 ustawy o Sądzie Najwyższym). W takim stanie rzeczy brak prawnej możliwości by jednostkowe orzeczenie Sądu Najwyższego w składzie z żądającym wyłączenia w materii objętej uchwałą całego składu Izby Cywilnej kształtowało praktykę w sposób, który mógłby stwarzać w odbiorze zewnętrznym uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w orzekaniu. Dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

[ms]